ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить з липня 1967 року щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 6 (648) | Субота, 9 лютого 1980 року | Ціна 2 коп.

ПРАЦЮВАТИ УДАРНО, ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ!

Добра слава йде на Чернівецькому УВП про члена КПРС, ударницю комуністичної праці апретурницю Ганну Григорівну Юрчук. Її робота відзначається високою якістю, багатьом молодим робітницям вона передала свій багатий досвід та майстерність.

Готуючи гідну зустріч 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна, Г. Г. Юрчук виконує виробничі завдання на 130 процентів.

На знімку: Г. Г. Юрчук за роботою.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

БЕЗ ВІДСТАЮЧИХ

Успішно трудиться над виконанням соціалістичних зобов'язань на Запорізькому УВП бригада складання трансформаторів.

Цей робітничий колектив, створений 13 років тому, відзначається вагомими виробничими показниками, високою якістю продукції, суворим додержанням трудової та технологічної дисципліни. Бригада непримирима до порушників, ледарів, багато уваги приділяє молодим робітникам.

Ветерани підприємства і бригади — Н. Ніконенко, А. Богатирьова — по-праву називаються кращими наставниками. Підтримавши девіз «Жодного відстаючого поруч», вони виховали і допомогли майстерно оволодіти обраною професією багатьом членам своєї бригади. Їх вчорашні учні — М. Михальчук і О. Коваленко домоглися високих трудових результатів, здобули почесне право бути наставниками.

Нещодавно бригада поповнилася молодими робітниками В. Леньковим і Ю. Кочергою. Вони ще не мають кваліфікації і робітничого гарту, але бригада впевнена — учні полюблять доручену справу, гордо нестимуть високе звання — робітник.

Т. ЗАКУТНА.

У президії ЦП УТОГ і Республіканському комітеті профспілки

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

Президія Центрального правління УТОГ і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств відзначає, що колективи УВП і виробничих об'єднань, виконуючи рішення XXV з'їзду КПРС, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і успішно справилися з їх виконанням у четвертому кварталі 1979 року.

Понад завдання реалізовано продукції на 990 тисяч карбованців при зобов'язанні 500 тисяч карбованців, одержано надпланового прибутку 508,3 тисячі карбованців.

Розглянувши підсумки змагання серед підприємств УТОГ за IV квартал 1979 року, президія ЦП УТОГ і Республіканський комітет профспілки постановили:

— **перше місце** з врученням перехідного Червоного прапора Центрального правління УТОГ та Республіканського комітету профспілки, свідоцтво і першу грошову премію присудити **колективу Сімферопольського УВП;**

— **друге місце,** свідоцтво і другу грошову премію присудити **колективу Бродівського УВП;**

— **третє місце,** свідоцтво і третю грошову премію присудити **колективу Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».**

Для преміювання передовиків підприємств, що зайняли призові місця в змаганні, з централізованого фонду соціально-культурних заходів виділено путівки в санаторій «Дружба».

Відзначено добру роботу по виконанню соціалістичних зобов'язань IV кварталу 1979 року Миколаївського УВП. Звернуто увагу директорів підприємств, голів місцевкомів і голів первинних організацій УТОГ Артемівського, Дрогобицького, Дніпропетровського, Лубенського та Конотопського УВП на невиконання соціалістичних зобов'язань IV кварталу 1979 року.

Президія ЦП УТОГ і Республіканський комітет профспілки закликали робітників, інженерно-технічних працівників і службовців Товариства ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, за дострокове виконання плану 1980 року і десятої п'ятирічки в цілому.

ЗАВТРА — ДЕНЬ АЕРОФЛОТУ

МІСЦЕ РОБОТИ — НЕБО

На запитання кореспондента РАТАУ відповідає начальник Українського ордена Трудового Червоного Прапора управління цивільної авіації, заслужений пілот СРСР О. М. Горяшко.

— Олексію Маркіяновичу, як свідчать календарі, працівники Аерофлоту першими відзначають своє професійне свято. З яким настроєм почали вони завершальний рік десятої п'ятирічки?

— Насамперед — з діловим настроєм, якщо можна так висловитись. У виступі на листопадовому (1979 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв звернув увагу на необхідність «розробити довгочасну комплексну програму розвитку транспорту, яка б увібрала в себе кращі досягнення науково-технічної думки», охопила б «питання розвитку і стикування всіх видів перевезень». Ясна річ, не може стояти осторонь від великих, поставлених партією завдань такий сучасний і прогресуючий вид транспорту, як цивільна авіація. Відбувається оновлення літакового парку. Дедалі більше місце в пасажирських перевезеннях займають лайнери ТУ-154, найближчим часом на магістралі середньої довжини вийдуть 120-місні літаки ЯК-42, а на міжобласні — 16-місні АН-28. На трасі Москва — Сімферополь курсуватиме широкофюзеляжний аеробус ІЛ-86. Відповідно до нових вимог реконструюються і аеропорти. За останні роки споруджено сучасні аеровокзальні комплекси в Дніпропетровську, Донецьку, Запоріжжі, Ровно та інших містах, збудовано злітно-посадочні смуги зі штучним покриттям у Вінниці, Полтаві, Сумах, до кінця п'ятирічки вони будуть майже в усіх обласних центрах республіки.

(Закінчення на 3 стор.)

В рядах правофлангових

Ставши на трудову вахту на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, в авангарді тих, що змагаються, іде і один із найдосвідченіших робітників ремонтно-будівельного цеху виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод» столяр, член Товариства Олексій Федотович Блохін.

Прийшов він на підприємство 1948 року. І ось вже більше трьох десятиріч невтомно трудиться в цеху. За ці роки Олексій Федотович досконало оволодів обраною професією. Працюючи столяром, він показує високий клас майстерності, чим особливо пишається його майстер Василь Захарович Донгов. Часто він показує робітникам його вироби, закликає їх трудитись так, як трудиться ветеран виробництва.

Змагаючись під девізом «П'ятирічку — достроково!», О. Ф. Блохін успішно справляється з взятими соціалістичними зобов'язаннями, щомісяця виконує виробниче завдання на 103—105 процентів. В грудні 1979 року Олексій Федотович був учасником обласного зльоту передовиків виробництва — переможців соціалістичного змагання.

Кадровий робітник постійно йде в рядах правофлангових десятої п'ятирічки. Висококваліфікований майстер своєї справи, він щедро передає набуті знання і досвід молодим робітникам, які тільки-но прийшли в цех. Завжди готовий прийти на допомогу відстаючим, дати пораду, а де потрібно, і показати, як краще і швидше виконати ту чи іншу роботу.

Багато уваги Олексій Федотович приділяє питанням ощадливості. Так, при виготовленні віконних і дверних рам він за 1979 рік заощадив 14 кубометрів лісоматеріалу на суму 540 карбованців.

О. Ф. Блохін — активіст громадського життя, він частий гість клубу глухих.

Хороший трудовий темп взяли наші передовики виробництва в 1980 році і докладають усіх зусиль, щоб достроково здійснити особисті завдання і зобов'язання десятої п'ятирічки, гідно зустріти 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна.

Ф. КАЛАФАТ.

ОГЛЯД БЕРЕЖЛИВОСТІ ЕНЕРГОРЕСУРСІВ

ПОШУК РЕЗЕРВІВ

Ініціатива трудівників Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», які оголосили похід за ощадливе витрачання паливно-енергетичних ресурсів, знайшла гарячу підтримку в колективі Львівського швейного підприємства «Силует».

Торік у результаті бережливості та економії наші швейники досягли в цьому напрямку відрадних показників. У завершальному році п'ятирічки колектив підприємства намітив такі рубежі: заощадити 45 тисяч кіловат-годин електроенергії, що становитиме на 5 процентів менше доведених «Силуету» лімітів споживання електроенергії і 3,5 процента умовного палива.

У масовий огляд ощадливого витрачання паливно-енергетичних ресурсів активно включилися колективи всіх дільниць та цехів підприємства.

І. ШАМАШЕВИЧ,
головний механік підприємства «Силует».

ВІД ВИБОРІВ ДО ВИБОРІВ

ЗДОБУТІ ВИСОТИ

З піднесенням, святковим настроєм йдуть трудящі Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» назустріч виборам до Верховної Ради Української РСР і місцевих Рад народних депутатів. Здобуті висоти засвідчують: роки між виборами були часом дальшого розвитку, колективного творення.

На зустрічі шахтарів, будівельників, інженерно-технічних працівників з членами бюро Київського районного комітету Компартії України та виконкому райради м. Донецька, що проходила у Будинку культури імені О. М. Горького, голова райвиконкому В. Ф. Каширін розповів про дальше зростання і поліпшення благоустрою трудівників.

Так, тільки протягом минулого року мешканці району одержали 900 квартир, в тому числі для робітників виробничого об'єднання «Електромагніт» виділено 15. З початку п'ятирічки житлові умови поліпшили 73 сім'ї працівників підприємства.

Важливе місце в плані економічного і соціального розвитку приділяється охороні здоров'я.

Чимало уваги відводиться благоустрою, озелененню, обладнанню куточків відпочинку: шість вулиць освітлено, на двох-проведено ремонт дорожнього покриття, обладнано 32 дитячих та відремонтовано 25 спортивних майданчиків, висаджено 17,6 тисячі дерев, 18 тисяч кущів.

У проведених роботах — велика заслуга і нечуючих трудівників об'єднання.

Виконком районної Ради народних депутатів велику увагу приділяв виконанню наказів виборців. Здійснено роботи по розвитку мережі охорони здоров'я, народної освіти, торгівлі, побутового обслуговування.

Попереду в депутатів — чимало роботи. І стати організаторами виконання намічених планів — перший обов'язок народних обранців.

В. ПАЦЮК,
працівник об'єднання «Електромагніт».

ПОВЕРХИ НАД ЛИМАНОМ

Чотири роки тому цього селища поблизу Аджалицького лиману ще не було. А під час нинішніх новорічних свят тут справила новосілля перша тисяча жителів.

Розташований віддалік від промислових підприємств, черговий супутник Одеси — Південний — синтезує в собі результати пошуків сучасних містобудівників. Його народження зв'язане з будівництвом Одеського припортового заводу, який випускає цінні мінеральні добрива, і великої морської гавані на березі лиману.

Місто запроектоване з урахуванням природно-кліматичних особливостей місцевості — великого плато між степом і морем. Тут чисте повітря, м'який клімат з великою кількістю сонячних днів.

В архітектурний ансамбль міста добре вписуються зелені насадження, приморський парк з комплексом спортивних майданчиків, плавальним басейном. Громадські і торговельні центри шести мікрорайонів зв'яжуть бульвари, рух по яких не перетинається транспортними шляхами. Білосніжні, наче вітрила, висотні будинки звернуті на південь, закриті з боку степу від зимових вітрів.

Великий хімічний комплекс, збудований на протилежному березі лиману, анітрохи не погіршить стану навколишнього середовища. Адже ще задовго до початку експлуатації заводу тут збудували очисні споруди, які гарантують захист повітря, землі і моря від шкідливих викидів.

Міська Рада народних депутатів подбала і про розв'язання багатьох соціальних проблем. Так, хоч на заводі і в порту буде зайнято в основному чоловіче населення міста, жінки теж зможуть вибрати собі справу до вподоби — у сфері обслуговування Південного, а також у легкій і харчовій промисловості, у здравницях, які розкинулися поруч на Чорноморському узбережжі.

До 2000 року населення міста досягне 60 тисяч.

В. ДЕНИСКО,
кор. РАТАУ.

У комплексі заходів по боротьбі за високу ефективність виробництва і якості роботи на Івано-Франківському учбово-виробничому підприємстві великого значення надається ощадливому використанню швейних матеріалів.

Значний вклад у цю справу вносять раціоналізатори підприємства, зокрема крейдувальники Борис Гаврилович Федотов і Ярослав Степанович Скробач. За 1978 і 1979 роки вони внесли чотири раціоналізаторські пропозиції з економічним ефектом 23 тисячі 322 карбованці і нині спрямовують свою творчу думку на пошуки нових резервів виробництва, на успішне виконання завдань завершального року і п'ятирічки в цілому.

На знімку: (зліва направо) Б. Г. Федотов, головний інженер УВП Ольга Володимирівна Луцишин і Я. С. Скробач обговорюють методи раціональної розкладки на чоловічу сорочку моделі 88-79 з державним Знаком якості.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ДОСЯГНУТЕ — НЕ МЕЖА

Недавно на Ворошиловградському учбово-виробничому підприємстві відбулось засідання державної атестаційної комісії, яка розглянула пропозиції Ворошиловградського і Полтавського УВП-2 про присвоєння державного Знака якості електромагнітам МТ і ЕД. Розглянувши пропозиції підприємств, комісія одностайно вирішила присвоїти цим виробам почесний п'ятикутник.

Ворошиловградське УВП спеціалізується на випуску електромагнітів серії МТ, потреба в яких рік у рік зростає. Товарний знак нашого підприємства відомий не лише в Радянському Союзі, а й за його межами. Продукція експортується в 21 країну. До останньої атестації почесним п'ятикутником маркірувалося 16 типовиконань електромагнітів. Нині — їх сорок, що становить 86,4 процента від загального обсягу продукції, але це не межа. Підприємство має намір у наступній п'ятирічці випускати всю продукцію найвищої категорії якості. На досягнення цього орієнтує нас постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше поліпшення планування і посилення впливу господарського механізму на підвищення ефективності виробництва».

Нині виробничі справи на підприємстві йдуть добре. Але так було не завжди. Десяту п'ятирічку колектив розпочав з переводу підприємства на випуск нової електротехнічної продукції. Немало зусиль докладено, щоб перебудувати роботу, навчити керівників дільниць мислити по-новому.

На зборах колективу неодноразово розглядали результати роботи, вирішували як позбутися простоїв, браку. В колективі все ширшого розмаху набувало соціалістичне змагання. Було переглянуто положення про матеріальне заохочення. Премії стали нараховувати за виконання завдань з урахуванням якості роботи. Число робітників, що не виконували завдань, різко зменшилось.

Але наші успіхи могли б бути більш вагомими, якби на підприємстві швидко впроваджувались заходи з нової техніки і передової технології. Ще не всі керівники дільниць і робітники з належною увагою ставляться до впровадження раціоналізаторських пропозицій і всього нового, що досягнуте на підприємствах Товариства.

Ці завдання потребують повсякденної уваги і негайного вирішення, а не від випадку до випадку, оскільки від їхнього успіху залежить дальше зростання підприємства.

Позитивні результати, яких досягло наше підприємство, не можна розглядати окремо від діяльності Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», яке поставляє котушки, і Дніпродзержинського УВП, з якого до нас надходять металовироби.

В. АКСЬОНОВ,
начальник виробничого відділу Ворошиловградського УВП.

Рейд „нашого життя"

КОЛЕКТИВ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ДИСЦИПЛІНИ

Від міста Кіровограда до села Соколівки, де мешкає електрозварник учбово-виробничого підприємства І. О. Гаврилов, вісім кілометрів. І хоч відстань до місця роботи не близька, але Іван Омелянович завжди вчасно прийде на зміну. Чи то завірюха мете надворі, чи осінній дощ січе або стоїть нестерпна спека — всерівно він ніколи не дозволить собі запізнитися.

І так день у день з самісінького 1944 року. За цей час передовик виробництва вивів на самостійну життєву дорогу близько тридцяти юнаків і дівчат. На робочому календарі І. О. Гаврилова нині вже травень 1981 року.

Таких роботящих і дисциплінованих людей на Кіровоградському УВП чимало. Це, зокрема, родина Володимира Бершадського, Михайла Дишлевого, Олександра Черненка та багатьох інших.

Але є в колективі підприємства, на жаль, і такі, що не дорожать робітничою честю — допускають прогули, запізнення на роботу. Так, протягом минулого року на УВП втрачено 206 людино-днів внаслідок прогулів і 6 людино-днів через простої. В середньому, так би мовити, кожен робітник без поважних причин один раз протягом року «дозволив» собі не вийти на роботу. А якщо додати ще 123 людино-дні відпусток з дозволу адміністрації, то втрати робочого часу вийдуть ще більшими.

Чим це викликано?

Кіровоградське УВП випускає металеві корзини для транспортування скляної посуди. За останні роки завдяки творчим пошукам тут чимало зроблено для механізації виробничих процесів, однак переважна більшість їх ще виконується вручну, умови праці бажають бути кращими. В такій ситуації, коли відчувається певна нестача робочих рук, адміністрація та громадські організації підприємства стали на хибний шлях ліберального ставлення до порушників трудової дисципліни.

Ось приклад. Павленко Г. П. працює на підприємстві вантажником, любить заглядати в чарку. За появу на роботі в нетверезому стані його було звільнено з УВП, а через деякий час Павленка Г. П. знову прийняли. Людині, що схибила, слід, звичайно, дати можливість виправитись. Але чи варто було вдаватись до такої суворої міри покарання, як звільнення з роботи, не використавши всього арсеналу виховних засобів?

По-друге, якщо звільнення з роботи працівника з наступним прийомом на попереднє місце переходить з винятку у правило, то ця форма покарання втрачає свій виховний вплив. Адже злісні прогульники знають: після звільнення через деякий час їх всерівно заберуть на підприємство. Отже, можна не хвилюватися.

У боротьбі з втратами робочого часу на підприємстві не відчувається належного впливу профспілкової та первинної організацій УТОГ. Розглядаючи окремі факти порушень трудової дисципліни, ці громадські організації в той же час ведуть недостатню профілактичну роботу серед потенціальних порушників. А вони добре відомі всьому колективу — це Івченко В. І., Довгоєров Г. П., Кулик І. С., Медяник В. П. та інші.

Іван Угольников та Микола Копійкин недавно працюють на підприємстві. За віком вони ще юнаки, але хлопців уже встигли зарахувати до «важких». У той же час їх товариш по школі-інтернату Василь Чорноморченко сумлінно ставиться до виконання своїх обов'язків, не прогулює, не запізнюється. Це говорить про те, що в колективі підприємства індивідуальна робота з людьми, рух наставництва та виховний процес за місцем проживання перебувають на низькому рівні.

Недостатньо використовують на підприємстві і таку силу громадського впливу, як товариський суд. В 1979 році, наприклад, Товариський суд розглянув лише чотири справи, зв'язаних з порушенням трудової дисципліни.

Але якщо на рівні підприємства ще ведеться певна боротьба з нераціональними втратами робочого часу, то в цехах, на дільницях ця робота зовсім занедбана. Досить сказати, що майстри не фіксують запізнень на роботу і не питають за це з порушників. На територію підприємства на початку робочої зміни можна зайти з будь-якого боку, обминаючи прохідну. Зрозуміло, що це не сприяє дотриманню трудової дисципліни.

Загалом дисципліна і порядок потрібні завжди. І не тільки заклики до порядку, а, насамперед, копітка, повсякденна організаторська робота, чітка перевірка виконання, гнучка, продумана кадрова політика.

Цього якраз і бракує на Кіровоградському УВП.

Рейдова бригада: К. СИДОРЕНКО, електрозварниця, Р. БЕРЕСТЕНКО, старший майстер, В. ГАЙДУК, спец. кор. «Нашого життя».

БЕСІДИ ПРО ЕКОНОМІКУ

ПРИБУТОК

У системі економічних важелів і стимулів управління соціалістичним господарством важлива роль відводиться прибутку. Це узагальнюючий показник результатів господарської діяльності підприємств і об'єднань, джерело розширення виробництва і матеріального стимулювання трудящих, велике джерело фінансових ресурсів держави.

У 1980 році прибуток по всіх галузях народного господарства становитиме 127,6 млрд. крб., а всього за роки десятої п'ятирічки його абсолютна сума перевищить 500 млрд. крб. Більше половини отримуваного прибутку залишається в розпорядженні підприємств нашого Товариства і використовується на розвиток виробництва і матеріальне стимулювання трудівників. Решта прибутку поступає в загальнодержавний фонд фінансових ресурсів — державний бюджет і направляється на фінансування важливих заходів по розвитку народного господарства, освіти, охорони здоров'я, культури, соціального забезпечення і зміцнення обороноздатності країни. В постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про поліпшення і посилення впливу господарського механізму на підвищення ефективності виробництва і якості роботи» передбачається ряд заходів по більш активному використанню прибутку в господарському механізмі країни. Перш за все удосконалюється порядок його планування.

Завдання по його загальній сумі з розподілом по роках будуть затверджуватись в п'ятирічних планах економічного і соціального розвитку для промислових міністерств, об'єднань і підприємств. Для окремих галузей замість прибутку передбачається встановити завдання по зниженню собівартості продукції. Це повинно підвищити відповідальність всіх ланок управління за обгрунтовану розробку завдань по зростанню прибутку і зниженню собівартості продукції та їх виконання. В річних планах загальна сума прибутку по галузі буде визначатись самими промисловими міністерствами за узгодженням з Держпланом СРСР. Аналогічний порядок буде діяти по республіканському господарству.

Розпочинаючи з одинадцятої п'ятирічки вводиться новий порядок розподілу прибутку. Суть його заключається в тому, що промислові міністерства на основі затверджених в п'ятирічному плані завдань будуть встановлювати стабільний норматив відрахувань від прибутку, що поступає в їх розпорядження.

За рахунок прибутку, який залишається в розпорядженні міністерств, будуть фінансуватися капітальні вкладення, враховуватись банківські кредити, виплачуватись проценти, забезпечуватись приріст оборотних коштів, створюватись єдиний фонд розвитку науки і техніки та фонди економічного стимулювання, здійснюватимуться інші планові витрати по розвитку галузі. Міністерствам надано право встановлювати відповідні нормативи відрахувань від прибутку промисловим об'єднанням, а також виробничим об'єднанням і великим підприємствам з урахуванням особливостей їх виробництва та рівня рентабельності. Величина нормативу відрахувань буде визначатися як відношення прибутку, необхідного для розвитку галузі, і загальної суми прибутку, передбаченої завданнями п'ятирічного плану на даний рік. Враховуючи, що потреба в прибутку як джерела фінансування витрат по окремих роках не однакова, передбачено норматив відрахувань від прибутку встановлювати диференційовано, по роках п'ятирічки, з урахуванням умов господарського і соціального розвитку на кожний рік.

Перехід до нормативного розподілу прибутку посилює залежність між ресурсами, що залишаються в розпорядженні міністерств, об'єднань і підприємств, і результатами їх роботи. Це у великій мірі відповідає принципам госпрозрахунку. Разом з тим посилюється відповідальність міністерств, об'єднань і підприємств за виконання зобов'язань перед бюджетом. Це досягається шляхом встановлення в п'ятирічних планах поряд з нормативами також абсолютної суми відрахувань від прибутку в державний бюджет, внесення якої повинно гарантуватись міністерствами.

Якщо в якому-небудь році п'ятирічки план по прибутку не буде виконаний, то платежі в бюджет, передбачені на цей рік, повинні бути внесені в повній сумі за рахунок зменшення прибутку, що залишається в розпорядженні міністерств. Такий порядок взаємовідносин з державним бюджетом вимагає від міністерств більш високого рівня планової й економічної роботи, оперативного прийняття рішень по пошуку додаткових внутрігосподарських ресурсів за рахунок зниження витрат виробництва, ліквідації непродуктивних витрат.

Нормативний метод розподілу прибутку не виключає участі банківського кредиту і коштів державного бюджету в фінансуванні галузі. Ця участь можлива при недостатності власних коштів для фінансування капіталовкладень по об'єктах виробничого призначення.

О. ВАСИЛИК,
кандидат економічних наук.

СЛІДАМИ НЕОПУБЛІКОВАНИХ ЛИСТІВ

Порушників — до відповідальності

Член Товариства з м. Шепетівки Хмельницької області З. І. Лук'янчук у листі до редакції газети «Наше життя» написала про грубі порушення розпорядку робочого дня працівниками місцевого клубу глухих.

Редакція надіслала листа читачки до Хмельницького облвідділу УТОГ. При перевірці факти підтвердились. 30 січня, наприклад, бібліотекар Л. К. Онищенко запізнилась на роботу без поважних причин на одну годину, перекладачка Н. П. Немировська — на півтори, завідуюча З. І. Клепарська — на 1 годину 45 хвилин.

Розпорядженням по облвідділу на працівників Шепетівського клубу накладено дисциплінарні стягнення. Їх попереджено, що коли вони не наведуть в клубі належного порядку, то до них будуть вжиті більш суворі адміністративні заходи.

* * *

Відвідувачі Ялтинського клубу глухих Кримської області поскаржились в редакцію на нерегулярне опалення культзакладу, що перешкоджало його нормальній роботі. Голова Кримського облвідділу УТОГ Н. В. Мельникова повідомила редакцію про підтвердження факту. Завклубом М. П. Майко дано вказівку опалювати приміщення щоденно.

ВИХОВУЄ ТОВАРИСЬКИЙ СУД

Виборна громадська організація—товариський суд—покликана активно сприяти вихованню членів колективу у дусі сумлінного ставлення до праці, соціалістичної власності, додержання правил соціалістичного співжиття.

На Ворошиловградському УВП товариський суд створено у складі п'яти осіб. У своїй роботі він керується «Положенням про товариські суди Української РСР», затвердженим Указом Президії Верховної Ради УРСР від 15 серпня 1961 року з наступними змінами і доповненнями, а також іншими нормативними актами.

Над чим і як ми працюємо? В першу чергу ми бачимо свою мету у зміцненні трудової дисципліни на підприємстві. Велику допомогу одержуємо від адміністрації УВП. Не секрет: щоб товариський суд добре працював, необхідно передавати справи на його розгляд. В цьому адміністрація проявляє належну оперативність, а товариський суд розглядає справи у максимально короткий строк, поки у порушника ще не згладилось відчуття провини.

Результати роботи відчутні. В 1979 році кількість порушників значно зменшилась (про це, зокрема, свідчать накази по підприємству), та й характер справ, які розглядались, став дещо іншим. Наприклад, у березні 1979 року ми слухали справу про перебування у медвитверезнику одного нашого робітника, до речі, хорошого виробничника. (Обмовлюсь відразу: особи, які згадуються у цій статті, виправились, добре працюють, не допускають вчинків і порушень, помітно активізувались у громадському житті, тому називати їх прізвища немає потреби). Дату проведення засідання суду погодили з адміністрацією, місцевкомом профспілкової організації, бюро первинної організації УТОГ, запросили представників. Таке представництво завжди позитивно сприймається робітниками і службовцями. (Скажу, що на наших засіданнях завжди буває не менше 50 членів колективу).

Товариші відверто висловили свої думки робітнику. Товариський суд, врахувавши характер вчинку, особу порушника, його щире каяття, оголосив йому громадський осуд. Ефект такого розгляду справ великий.

Крім того, ми запровадили в практику і нове, що не передбачене Положенням, але й не суперечить йому. Мова йде про «Книгу совісті», в якій порушник після засідання товариського суду особисто записує свої обіцянки, прохання і т. д. Виховна роль «Книги совісті» неоцінима.

Але товариський суд у рамках закону застосовує і жорсткі міри покарання. Так, у липні до нас надійшла колективна заява мешканців будинку, в якому живе наша робітниця Г. В заяві вказувалось, що Г. вечорами систематично вживає алкогольні напої, знущається над своїм малям. Розглянувши справу, суд оштрафував її на 30 карбованців і попередив, що в разі повторення подібних вчинків на неї буде порушена справа про позбавлення материнських прав. Контроль показав, що за минуле півріччя робітниця Г. порушень не допускала.

Або ще випадок. Молодий член колективу М. на робочому місці вдарив дівчину-контролера ВТК за те, що вона відмовилась з ним «дружити». Цей хуліганський вчинок став предметом розгляду товариського суду. Робітнику оголошено громадську догану, з нього стягнуто штраф у сумі 30 карбованців. Поведінка М. значно поліпшилась.

Місцевий комітет профспілкової організації, бюро первинної організації УТОГ постійно подають членам товариського суду практичну допомогу у профілактичній роботі, підтримують престиж суду, розвивають активність його членів. Доповнюючи один одного, адміністрація і громадські організації підприємства проводять велику роботу по комуністичному вихованню трудящих.

Н. КОБЗАРЄВА,
голова товариського суду Ворошиловградського УВП.

Люди колгоспного села

КРАЩА ДОЯРКА

Про трудові успіхи члена нашого Товариства доярки колгоспу імені Леніна, Томаківського району Марії Іванівни Маковецької добре відомо на Дніпропетровщині. Рік-у-рік вона добивається високих надоїв молока, трудиться завзято, наполегливо.

От що розповідає Марія Іванівна: «На фермі дояркою я працюю близько двадцяти років. Ще дівчинкою ходила допомагати на ферму матері, вчилася доїти корів, доглядати за ними. У ті часи доїння було ручним, я дуже втомлювалася, але доїти не припиняла. Досвідчені чуючі доярки підбадьорювали мене, допомагали, коли було важко.

—...Минули роки. Всі ручні роботи вже механізовано. Я працюю на чистій, обладнаній сучасною технікою фермі. Торік від кожної корови я надоїла в середньому по 4533 кілограмів молока. Вважаю, що це для мене не межа».

По-праву Марію Іванівну називають кращою дояркою в бригаді. Заслуженим авторитетом вона користується на фермі серед усіх робітниць.

Нині Марія Іванівна Маковецька готується гідно зустріти день виборів у Верховну Раду республіки і 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна. Передова доярка відзначить ці знаменні події в житті нашої країни достроковим завершенням квартальних соцзобов'язань.

Н. ЖАКОВА.
Дніпропетровська обл.

РОДИНА ПЕНЗОВИХ

Все життя Василя Григоровича і Дарії Іванівни Пензових пов'язане з колгоспом імені Калініна Широківського району, що на Дніпропетровщині. Ще батьки їхні жили і працювали на цій землі, одними з перших вступили до колгоспу. Тепер уже третє покоління Пензових — сини, що повернулись з лав Радянської Армії — працюють у рідному колгоспі.

Дарія Іванівна — довгий час була дояркою. І ніколи б не залишила цю роботу, якби не хвороба. Нині вона миє посуд на фермі. Її чоловік працює поруч тваринником. Обоє люблять рідне село, людей, і вдячні односельцям за чуйне ставлення.

З. КАЗАНЕНКО.

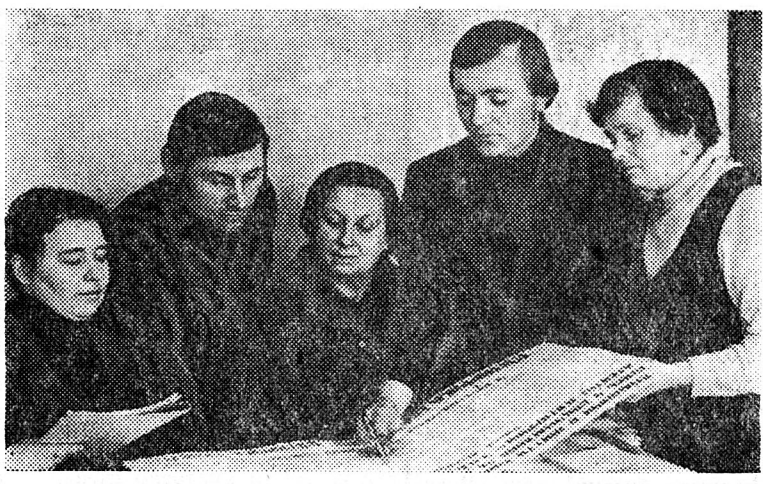

Різноманітні питання вирішує на своїх засіданнях бюро первинної організації УТОГ Бродівського УВП Львівської області. Але чи не найбільше уваги приділяється організації соціалістичного змагання трудівників за підвищення продуктивності праці, дострокове виконання зобов'язань завершального року десятої п'ятирічки, гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

На знімку: (зліва направо) члени бюро первинної організації УТОГ В. І. Гошко, Р. І. Крак, О. В. Козак (голова бюро), Б. Р. Бойко, (він же заступник голови місцевкому профспілки) і Ф. І. Будзяк за розв'язанням чергових злободенних питань.

Фото И.МІНЬКА.

СВЯТО ПЕРЕДОВИКІВ

Того січневого дня в святково прикрашеному залі Білоцерківського будинку культури УТОГ в урочистій обстановці відбувся зліт ударників комуністичної праці і передовиків виробництва УВП.

Всіх, хто заходив до залу, привітно зустрічали дівчата в українських національних костюмах і прикріплювали кожному до грудей пам'ятний значок із зображенням В. І. Леніна.

Під бурхливі оплески зліт відкрила заступник директора УВП з виховної роботи Н. Г. Гульдяшева. Вона тепло поздоровила всіх зі святом праці, побажала нових творчих успіхів у виконанні завдань десятої п'ятирічки. Потім на трибуну один за одним піднімались ветерани праці, гості, щоб поздоровити винуватців торжества з чудовою трудовою перемогою.

А нам є чим пишатися. 35 кращих трудівників підприємства стали переможцями соціалістичного змагання за підсумками четвертого року. Їх груди прикрасили червоні стрічки і знак «Переможець соціалістичного змагання 1979 року», п'яти робітникам присвоєно звання «Ударник комуністичної праці», а двох швачок-мотористок Г. Грушу та О. Мельниченко удостоєно звання «Майстер — золоті руки» з врученням цінних подарунків.

Багато теплих слів було висловлено на адресу наших переможців змагання. Їх не забули поздоровити й піонери Білоцерківської школи-інтернату для глухих дітей.

До зльоту передовиків виробництва на підприємстві приурочили посвячення в робітничий клас. Вісім молодих дівчат, вступаючи в робітничу сім'ю, дали клятву на вірність Вітчизні, партії Леніна. Їх сердечно привітав директор УВП І. І. Проскура і вручив кожній з них на пам'ять книгу — як найкращий подарунок.

Тепло поздоровив І. І. Проскура і майстра дільниці № 3 Норченко Марію Архипівну з нагоди її 50-річчя і вручив цінний подарунок від колективу. Директор УВП привітав також Подрезову Т. С. у зв'язку з виходом на заслужений відпочинок і вручив їй медаль «Ветеран праці» та пам'ятний подарунок.

Після закінчення урочистої частини для учасників зльоту самодіяльні артисти Київського палацу культури імені А. В. Луначарського показали у супроводі вокально-інструментального ансамблю цікаву концертну програму.

Л. КАМ'ЯНА,
контролер ВТК Білоцерківського УВП.

У компактних групах

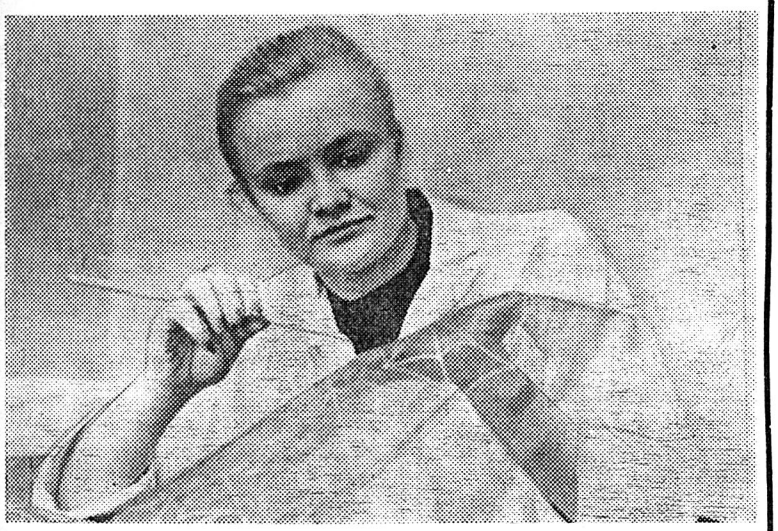

Валентина Михайлівна Астахова успішно трудиться в одному з цехів Сімферопольської фабрики культурно-побутових товарів, де оздоблюють жіночі хустки. Саме тут, в комсомольсько-молодіжній бригаді, до неї прийшла справжня майстерність. Ударниця комуністичної праці Валентина Михайлівна здає продукцію з першого пред'явлення.

Фото М. ЙОСИПЕНКА.

Сприяє досягненню

Старанно працює на Житомирському льонокомбінаті імені 60-річчя Великого Жовтня член УТОГ Олександр Якович Левчук. Його професія, на перший погляд, здається не основною — він підвозить пряжу. Але від Олександра Левчука певною мірою залежить забезпечення безперебійної роботи прядильного цеху.

Виконуючи змінні завдання на 115—120 процентів, О. Я. Левчук сприяє цим самим досягненню високих виробничих показників всіма робітниками цеху.

О. Я. Левчуку присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці. Йому неодноразово оголошували подяки, нагороджували грошовими преміями.

Готуючи гідні дарунки на честь виборів до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад народних депутатів, Олександр Левчук зобов'язався особисте завдання двох місяців виконати до 24 лютого.

М. ГУРМАН.

м. Житомир.

МІСЦЕ РОБОТИ — НЕБО

(Закінчення. Початок див. на 1 стор.)

Щодо самої дати нашого свята, то її приурочено до дня народження Аерофлоту.

— Розкажіть, будь ласка, про це трохи докладніше.

— Відразу ж після завершення громадянської війни Комуністична партія і Радянський уряд поставили завдання мирного застосування авіації. Уже в травні 1921 року почалось регулярне повітряне сполучення між Москвою і Харковом, а через рік відкрилась перша міжнародна авіалінія. 9 лютого 1932 року Рада Праці і Оборони прийняли постанову про організацію Ради по Цивільній авіації. Ця дата і стала днем нашого народження. Сьогодні Аерофлот — одна з найбільших авіакомпаній світу. Щороку її літаки перевозять близько 100 мільйонів пасажирів і до 8 мільйонів тонн вантажу. Значний обсяг перевезень виконують авіапідприємства нашої республіки. Довжина авіаційних трас над територією Української РСР досягла 90 тисяч кілометрів. Сотні повітряних доріг з'єднують Україну з Москвою, Ленінградом, найбільшими промисловими і культурними центрами нашої країни, містами-курортами. Тільки з київських аеропортів Бориспіль і Жуляни за літнім розкладом щодня виконувалось 450 рейсів у 123 міста.

— При зростаючих обсягах пасажирських перевезень дедалі більшого значення набуває проблема всепогодності польотів.

— Для цивільної авіації вона сьогодні — найважливіша. Основний шлях розв'язання її — оснащення літаків, аеропортів різноманітним сучасним устаткуванням, у тому числі радіолокаційними та електронними засобами, які забезпечують автоматизацію управління повітряним рухом, зльотом і посадкою. Торік Бориспільський аеропорт першим у країні дістав право приймати літаки за метеомінімумом, при якому допускається висота хмарності в 30 метрів, а горизонтальна видимість 400 метрів. Цього року на такі умови роботи перейде Донецький аеропорт.

— Добре відомо, що в наші дні роль авіації далеко не обмежується виконанням суто транспортних завдань. Хоча б коротко скажіть про інші її функції.

— Найважливіша з них — сільськогосподарські роботи. Радянський Союз за масштабами застосування літаків і вертольотів у сільському господарстві займає перше місце в світі, а Українське управління цивільної авіації — перше в Аерофлоті. Уперше в країні випробування літака АН-2 на авіахімічному підживленні полів проводились на території Київської області. Це було в 1948 році.

За чотири роки десятої п'ятирічки сільськогосподарська авіація України обробила 70 мільйонів гектарів, з них 4,5 мільйона — понад план. Авіаційно-хімічні роботи проводились також в РРФСР, Білорусії, Молдавії, Казахстані, Узбекистані і за рубежем — у Болгарії та НДР.

Види використання цивільної авіації сьогодні різноманітні, їх понад сто. Авіатори допомагають геологам і нафтовикам, провадять розвідку косяків риби, патрулюють газопроводи і лінії електропередач, доставляють лікарів швидкої допомоги, здійснюють аерофотозйомку, монтаж тролейбусних трас, спостерігають за лісами... Важко назвати таку галузь народного господарства, де б не знайшли застосування літак чи вертоліт.

Працівники народногосподарської авіації достроково виконали план чотирьох років п'ятирічки. З трудовою перемогою їх тепло поздоровив товариш Леонід Ілліч Брежнєв. У відповідь на це авіатори України взяли додаткові зобов'язання на 1980 рік і вирішили виконати десяту п'ятирічку до Дня Конституції СРСР.

ПОЕЗІЇ, НАРОДЖЕНІ МУЖНІСТЮ

Його життєрадісний темперамент, військова виправка, ділові, організаторські якості завжди захоплювали людей, яким пощастило познайомитись з головою Березівського міжрайвідділу УТОГ Одеської області Сергієм Єлістратовичем Абазіним.

Згадуючи буремні роки Великої Вітчизняної війни, Сергій Єлістратович розповідає:

— З перших зустрічей з ворогом ми не тільки хоробро билися, але й доучувалися в польотах, вивчали ази повітряного бою. В 1943 році я в повітряному бою на винищувачі «ЛА-5» був збитий над територією противника і непритомним захоплений у полон. Під час евакуації полонених мені вдалося втекти. Підлікувався і знову в бій. Багато їх було, повітряних боїв. Останнє поранення — найсерйозніше. Пролежав у госпіталі вісім місяців і вийшов з нього інвалідом другої групи з втратою слуху, мови, пам'яті.

Вітчизна заслужено нагородила льотчика-винищувача тринадцятьма урядовими нагородами.

Час ішов. Не міг він заспокоїтися, чекати тільки на листоношу з пенсією. Його діяльна натура прагнула повнокровного життя: бути серед людей, працювати, приносити радість оточуючим. З 1965 року він почав працювати директором Березівського районного клубу УТОГ. Нечуючі трудівники оцінили працелюбство ветерана війни, його людяність і з того часу беззмінно обирають його головою міжрайвідділу УТОГ.

Чуйність, повага до людей — невід'ємна риса його характеру і стиль його роботи. В своїй діяльності Сергій Єлістратович зв'язаний з районними партійними, радянськими і громадськими організаціями, з правліннями колгоспів трьох районів. В цих районах він буває щомісяця, проводить політико-виховну роботу, розбирає скарги, заяви, допомагає у вирішенні актуальних питань.

Але в Сергія Єлістратовича є ще одне улюблене заняття. Ще з студентських років його захоплює поезія.

— Намагаюся поетичним рядком передати молодому поколінню героїчний подвиг нашого народу в роки Великої Вітчизняної війни, прищепити йому почуття патріотизму, відданості Вітчизні, Комуністичній партії, — продовжує Абазін.

І це йому вдається. Вірші Сергія Єлістратовича з'являються на сторінках газет «Степовий маяк», «Наше життя», «Захисник Вітчизни», в журналі «В едином строю» і других виданнях.

Один зі своїх віршів Сергій Єлістратович присвячує ветеранам Великої Вітчизняної війни. За змістом твір автобіографічний. Все пережите автором знайшло в ньому своє відображення.

Но на воздушного пирата
Ты гнев обрушил с высоты —
Он дрогнул, пламенем объятый,
Роняя черные кресты.

В улюбленому захопленні йому допомагає поетеса, член нашого Товариства Ірина Дуценко.

Нині С. Є. Абазін не випускає з рук пера, адже скоро 35-річчя Перемоги і авторові хочеться присвятити цій знаменній даті новий твір.

Ю. ГЕР.

ТУРБОТИ КЛУБУ

У БРОДІВСЬКОМУ будинку культури, що на Львівщині, працює два гуртки художньої самодіяльності — драматичний і естрадний. Керує цими колективами Василь Федорович Корольчук, викладач місцевого педучилища. Людина високої культури, прекрасний музикант і актор, він дуже багато зробив для поліпшення виконавської майстерності учасників гуртків. Його перу належить п'єса «Під столітнім дубом», присвячена возз'єднанню західноукраїнських земель з Радянською Україною. Цей твір прийнято до постановки Дрогобицьким драматичним театром. Всі свої здібності і талант Василь Федорович Корольчук щедро дарує нечуючим аматорам сцени.

Учасники художньої самодіяльності — працівники УВП. Слід відмітити, що серед них тільки троє за віком молодші тридцяти років. Вся складність роботи цих гуртків полягає в тому, що молодь підприємства не бере активної участі в художній самодіяльності. Серед багатьох причин найсуттєвішою залишається одна: учні виробничого навчання, закінчивши курс підготовки і відпрацювавши відповідний період, звільняються і від'їжджають у великі міста.

Залишається стара, незмінна «гвардія». Всі ми, працівники Будинку культури, щиро завдячуємо ентузіазмові та нестримному бажанню цих людей віддавати свій вільний час служінню мистецтву. Але ж у багатьох з них по двоє-троє дітей! Низький уклін, вам дорогі друзі.

Найактивніші учасники художньої самодіяльності—Петро Шевчук, Ема Довганюк, Ярослав Кавмінський, Люба Звір, Павло Зелінський та багато інших — передові виробничники. Як кажуть, праця і пісня крокують поруч.

Зримі успіхи клубу, його творчі здобутки слід розглядати, як результат тісного і плідного зв'язку з УВП. За спільно розробленими планами проводяться традиційні культмасові заходи. Крім цього, між працівниками Будинку культури існує чіткий розподіл проведення політико-виховної роботи. Так, наприклад, у вівторок проводить бесіду художній керівник клубу, у середу—бібліотекар, четвер — директор клубу, у п'ятницю — перекладач.

Часто червоний куток гуртожитку стає місцем зустрічі з лектором, пропагандистом, знатним виробничником. Як правило, кожної суботи і неділі вихователь гуртожитку організовує масові заходи на яких завжди присутня молодь виробничого навчання. Широко практикуються спільні заходи з Підкаміньською школою-інтернатом для нечуючих дітей. Бродівські самодіяльні артисти часті гості у підшефному колгоспі «Шлях Ілліча».

На жаль, вже давно вимагає ремонту приміщення Будинку культури і хочеться вірити, що відповідні організації подбають про це.

Бродівський осередок культури має висококваліфікованих педагогів, дружний самодіяльний колектив, добрі традиції, і немає сумніву в тому, що спільно з УВП, спираючись на відповідну підтримку, бродівські культармійці успішно вирішать всі організаційні питання. На це їх націлює постанова ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», вимоги часу.

О. ФІЛІПОВА,
директор Будинку культури.
І. БУТВИННИК,
художній керівник.

Керівник танцювального ансамблю Львівського будинку культури О. С. Корковидов (у центрі) серед своїх вихованців перед їх виходом на сцену.

Фото М. ХАРКІВСЬКОГО.

НИМИ ПИШАЮТЬСЯ

В цехах Криворізького арматурно-механічного заводу працює 15 членів Товариства. Вони невід'ємна частина підприємства, беруть активну участь у соціалістичному змаганні.

Невтомною працею заслужив повагу і авторитет слюсар-складальник Ю. М. Ільєнков. Йому присвоєно звання ударника комуністичної праці, багато разів члена УТОГ нагороджували грошовими преміями та подарунками.

Не відстають від Ільєнкова товариші по професії Л. М. Яценко, Б. І. Соболь, А. С. Аксинорський, М. М. Косар. Вони неодноразово виходили переможцями цехового соціалістичного змагання. Цими трудівниками пишається завод. Портрети слюсарів-складальників занесені на заводську Дошку Пошани.

З. КАЗІЄВА,
директор Криворізького будинку культури.
Дніпропетровська обл.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

ЗАРЯДКА БІЛЯ ВЕРСТАТА

У багатьох цехах заводу «Мукачівприлад» значно знизилася захворюваність людей, а продуктивність їх праці — зросла. Цього досягнуто завдяки... фізкультурі.

Для проведення виробничої гімнастики та здійснення інших оздоровчих заходів на заводі підготовлено понад 300 громадських інструкторів. Тут діє спеціальна методична рада, вдосконалюються комплекси вправ, у цехах і відділах ведеться роз'яснювальна робота про користь фізкультурних пауз, які проводяться протягом робочого дня. Заходи по організації виробничої гімнастики відображено в колективному договорі, їх реалізація враховується при підбитті підсумків соціалістичного змагання.

Нині в Закарпатті фізкультурні паузи проводяться на багатьох підприємствах. Добре налагоджено цю роботу в Ужгороді на швейній фабриці і на заводі «Більшовик», в Мукачівському трикотажному об'єднанні, на Виноградівському заводі пластмасових санітарно-технічних виробів та інших.

Я. ЯДЛОВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

м. Ужгород.

ЛЮДИНА І МІСТО

ВІЧНА РАЙДУГА... З ВОСКУ

Старовинну, забуту технологію багатоколірного гарячого воскового живопису-енкаустики — відродили в сучасному монументальному мистецтві київські художники А. В. Гайдамака і Л. В. Мищенко. Вони створили великий (160 квадратних метрів) і поки що єдиний у республіці такий настінний розпис. Робота, яка прикрасила головний хол київського готелю «Мир», являє собою багатосюжетну композицію, пройняту ідеєю перемоги розуму над воєнним безумством.

— Енкаустика, тобто багаторазове чергування воскового шару і фарб, привабливатим, що дає змогу добитися абсолютно незвичного ефекту глибини зображення,— розповідає Анатолій Васильович.

— Але це не єдина її перевага. Виконані в цій техніці твори не зазнають впливу часу. В первозданному вигляді дійшли до нас воскові малюнки на дереві, які належать до XII століття. Однак ця технологія надзвичайно трудомістка, вимагає певного температурного режиму для матеріалу, на якому виконується розпис, для грунтів і фарб. Цим, очевидно, і пояснюються невеликі розміри творів живопису в енкаустиці минулих віків, їх мала кількість.

У монументальному мистецтві спроби застосувати енкаустику незмінно зазнавали невдачі. У розпорядженні ж київських художників було те, чого не мали майстри минулого,— пальники без кіптю, спеціальні пензлі з підігрівом, інші сучасні технічні засоби.

Відновити рецептуру фарб, весь технологічний процес А. Гайдамаці і Л. Мищенку вдалося після довгих архівних пошуків, величезної кількості експериментів. Закохані у свою професію, художники- монументалісти працюють на найрізноманітнішому матеріалі: склі, камені, кованому металі. Створені ними вітражі, мозаїки, скульптури, розписи прикрашають інтер'єри громадських будинків, музеїв, готелів столиці України та інших міст. Тепер майстрів запросили для оформлення інтер'єра нового Палацу шлюбів у Києві.

Є. НАЗАРЕНКО.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

Під олімпійським девізом

У колективі фізкультури Ужгородського УВП-1 стало доброю традицією проводити спартакіади під девізом: «Олімпійський рік — не тільки для олімпійців». Головне в проведенні цих спортивних заходів — масовість спортивного руху, різноманітність фізичної культури, що охоплює всі вікові групи, підготовка до високопродуктивної праці і оборони.

Нещодавно завершились змагання з шашок, в яких взяли участь команди чотирьох виробничих дільниць, учнів та інженерно-технічних працівників. За підсумками змагань перше місце здобула команда дільниці № 2, яку було нагороджено перехідним Кубком і Дипломом першого ступеня. На другому місці — шашкісти дільниці № 3, на третьому — дільниці № 4. Їх нагороджено дипломами відповідних ступенів. В особистому заліку першість виборов кандидат у майстри спорту Юрій Хотін, який приніс своїй команді 5 очок з 5 можливих.

Попереду захоплюючі змагання з лижних гонок, з шахів та з інших видів зимової частини спартакіади.

С. ШПОНТАК,
інструктор фізкультури Ужгородського УВП-1.

Спортивний вечір

У Донецькому будинку культури глухих відбувся вечір, присвячений підсумкам спортивного сезону 1979 року і затвердженню планів фізкультурно-масової роботи на 1980 рік — рік XXII Московської Олімпіади-80.

У своїх виступах промовці наголошували на великій ролі спорту у всебічному, гармонійному розвиткові людини, намічали конкретні заходи поліпшення спортивно-масової роботи у наступному сезоні.

На вечорі відбулося урочисте нагородження ветеранів спорту: товаришів С. Мальцевої, А. Мельничука, В. Кейдун та інших, котрі не поривають зі спортом тривалий час і рік-у-рік добиваються високих результатів.

Свою зростаючу майстерність у показових виступах продемонстрували боксери ДСТ «Авангард», юні спортсмени-фехтувальники та гімнастки ДСТ «Спартак». Спортсмени-гирьовики позмагалися у вижиманні гирі.

На закінчення присутні переглянули фільм на спортивну тематику.

Г. САФОНОВ,
інструктор фізкультури Донецького будинку культури.

Редактор П. БУЛАТОВ.

Херсонське учбово-виробниче підприємство та обласний відділ УТОГ запрошують на постійну роботу:

швачок-мотористок;

учнів виробничого навчання для опанування спеціальністю пошиття робочого одягу.

Молодь і одинокі жінки забезпечуються гуртожитком.

За довідками звертатися на таку адресу:

325005, Херсон-5, вул. 40 років Жовтня, 179, УВП.

ІНДЕКС 60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18, редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80

Зам. 53. Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-54-07, 68-56-07. Тираж 19000.

Ш